

jeg, at Thinget vil gjøre ved ikke at frafalde den Indstilling, som Udvalget med velberaad Hu har tilladt sig.

Kirke- og Underviisningsministeren.

Ja, dersom der kom Indsigelse fra Krigsministeren med Hensyn til Anvendelsen af Soldaterne, saa vilde Cultusministeren upaatvivelig strax høre sig derfor; men det foreligger jo aldeles ikke. Den ærede Ordfører siger selv: „Det er ikke sagt for nu; nu bliver det først sagt;“ men naar det først bliver sagt nu, vil det være høist ubilligt at kaste Noget, der ligner Dadel, paa den, der tog Beslutningen i 1851; thi man kan ikke forlange, at han har skullet tage Hensyn til, hvad der først nu bliver sagt. Dette Moment vil jeg bede fastholdt. Der er ikke sagt Noget i 1848 eller siden, der kunde indeholde den sierneste Antydning om, at disse Bevillinger til Afgivelse af Militairvagt maatte bortfalde; det er først nu, at der er udtalt noget Saadant. Den ærede Ordfører sagde, rigtignok, at om man end ikke vil kalde det Dadel, saa vil man dog fastholde det; men det skal jo vel altsaa dog være en Dadel; og da maa man gjøre sig det klart, om den er begrundet, og det troer jeg ikke den er. Den ærede Ordfører siger endvidere, at det med Hensyn til Fremtiden skal faae Indflydelse; ja, meget sandt, da er det først, at der kan være Tale om en saadan Indflydelse, forudsat at den, hvad jeg nu ikke haaber, bliver tiltraadt af Thinget; men jeg anseer dens Virkning dog for mit Vedkommende for tvivlsom. Jeg antager vel, at den ærede Ordfører vil kunne anvise en Vej, ad hvilken man vil kunne bringe Orden tilveie, men jeg er i Tvivl om, at Bestyrelsen vil finde, at det var en hensigtsmæssig og tiltraadelig Maade at skaffe Orden tilveie paa, naar det skulde skee ved en eller et Par Politibetjente; thi man behøver kun at have været tilstede ved saadanne Leiligheder, hvor der har været en stærk Tilstrømmen for at faae Billetter, for at see, at der maa et større Antal Betjente til; og det er da en Smagsag, hvorvidt man hellere vil benytte sig af Politibetjente end af Soldater. Men vist er det, at det vilde blive dyrere at anvende Politibetjente, og Spørgsmalets Afgjørelse

foreligger da ikke her, men ved Budgettets Behandling; der har først egentlig Spørgsmaalet sin Plads, dersom man overhovedet vil gaae ind paa denne detaillerede Administrationsag, hvad der under alle Omstændigheder vilde forekomme mig meget uhenigtsmæssigt.

Med Hensyn til den Uttring om, at jeg skulde have brugt det Udtryk, at det fra Udvalgets Side var formasteligt, at det havde talt om en blot løs Paastand af Bestyrelsen, maa jeg bemærke, at jeg ikke har brugt Ordet „formastelig“, og at det langt fra er min Mening, at det er det; men jeg bemærkede blot — hvad der endnu staaer uimodsagt — at, naar der som her blot var Tale om en Tilbagevenden til en ældre Praxis, da var der ikke nogen videre Opfordring for Bestyrelsen til noiagtig at detaillere Grundene, hvorfor man vuffedede at vende tilbage til denne ældre Praxis nu, da Forholdene vare atter blevne saaledes som dengang, da denne Praxis blev brugt.

Ordføveren: Jeg skal ikke videre forlange Debatten, thi jeg behøver vist ikke at lægge saa megen Varme som den ærede Cultusminister ind i mit Foredrag, for at forsikre om, at jeg er meget langt fra at ville gjøre nogen stor Ovation af dette Punkt, skjøndt det er aldeles klart, at det er et ikke uvigtigt Princip, der ligger derunder — men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at naar det idelig paaberaabes, at det ikke kan faae tilbagevirkende Kraft, er dette heller aldrig faldet mig eller Udvalget ind, og vi have heller ikke udtalt noget saadant. Men hvis det er rigtigt, at det er en urigtig Anvendelse, en Misbrug af den militaire Styrke, at bruge den, blot fordi den kan have lidt billigere til at haade den offentlige Orden og Landets Forsvar saa aldeles uvedkommende Diened, som det, hvortil den her bruges — og den ærede Cultusminister har ikke bidraget til at stille det i et bedre Lys, ved at anføre, at det hidrører fra en ældre Praxis — saa kunde og burde Bestyrelsen have indseet det, førend den fik denne Advis af Decisionens Udvalg, og det er ganske vist, at, naar vi udtale en Dadel, er det, fordi vi finde, at det er urigtigt i for sig. Jeg